

Ενότητα 46: Προσοχή

civitas, utilitas: -um/-ium γεν. πληθ.

deus: προσοχή στην κλίση του!

nostrum: γεν. πληθ. της προσωπικής αντωνυμίας (ως γεν. διααρ.) ο τύπος **nostri** χρησιμοποιείται ως γεν. αντικειμενική

pars-rtis: μέρος

partes-ium: πολιτική παράταξη

singuli,-ae,-a: διανεμητικό αριθμητικό, μόνο στον πληθ. (για τα άλλα αριθμητικά βλέπε σελ. 51 της Γραμματικής)

salus-utis: μόνο στον ενικό

nostrae: κτητική αντωνυμία, noster, nostra, nostrum

parens: pareo, -ui, -itum,-ere (2) (ως επιθετική) → **qui legibus**

paret

res publica: μόνο στον ενικό

nosmet: βλέπε τη σημείωση στη σελ. 41 της Γραμματικής)

unusquisque, unaquaque, unumquidque (αόριστη ουσιαστική) και unusquisque, unaquaque, unumquodque (αόριστη επιθετική)

unus aliquis, una aliqua(e), unum aliquid (αόριστη ουσιαστική) και unus aliqui, una aliqua, unum aliquod (αόριστη επιθετική)

Κλίνονται και στα 2 μέλη που τις απαρτίζουν

consulit **utilitati:** δοτική προσωπική χαριστική

quasi communem urbem et civitatem: quasi mundus communis civitas et urbs

hominum et deorum sit (υποθετική παραβολική πρόταση, εκφέρεται με

υποτακτική γιατί η σύγκριση αφορά μια υποθετική πράξη ή κατάσταση, χρόνου ενεστότα, μετά από αρκτικό χρόνο, το σύγχρονο στο παρόν)

Η παθητική περιφραστική σύζυγία → Debeo + τελικό απαρέμφατο

- nec magis **vituperandus est** (nobis) proditor patriae.... → **Nec debemus vituperare** proditorem patriae.....

fit, ut **laudandus is sit** (nobis) → fit, ut **debeamus laudare** eum

Ο β' όρος σύγκρισης

- **quam unius alicuius:** β' όρος σύγκρισης με α' όρο το **omnium**

- nec magis vituperandus est proditor patriae **quam proditor** communis utilitatis → **proditore** communis utilitatis. (ο β' όρος σύγκρισης)

- quod decet cariorem nobis esse patriam **quam nosmet ipsos** → **nobismet ipsis** (ο β' όρος σύγκρισης)

Εξωτερικό αναγκαστικό αίτιο

ex quo: εξωτερικό αναγκαστικό αίτιο

propter suam utilitatem: ob/ per suam utilitatem (εξωτερικό αναγκαστικό αίτιο)